

Spm. nr. S 2388

Til skatteministeren (10/4 01) af:

Mariann Fischer Boel (V):

»Hvad agter ministeren at foretage sig i den aktuelle sag om en skatteyder, der får et mellemværende med de lokale skattemyndigheder omkring fastsættelse af en avance i forbindelse med salg af en ejendom, og hvor uenigheden ender i Landsskatteretten, og der går 6 år fra sagen bliver rejst, til der bliver truffet en afgørelse i Landsskatteretten, med den følge at skatteyderen er kommet i den situation, at 5-års fristen for at genoptage sagen er overskredet?«

Begrundelse

Der henvises til spørgsmål nr. US 72 stillet i spørgetimen i Folketingssalen den 3. april 2001.

Svar (25/4 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Jeg vil i det følgende holde mig til den generelle problemstilling i sagen – og altså ikke kommentere den konkrete sag.

Det skal indledningsvist præciseres, at problemstillingen ikke direkte vedrører genoptagelsesreglerne i skattestyrelsesloven, men skatte Lovgivningens regler om fremførelse af skattemæssige underskud, idet et underskud, der så at sige »genopstår« i forbindelse med en klagesag, under helt særlige omstændigheder ikke kan udnyttes.

Situationen kan formentlig bedst illustreres ved et meget forenklet eksempel:

En skatteyder opgør i forbindelse med selvangivelsen sin skattepligtige indkomst til at være negativ. Et sådant underskud kan som udgangspunkt fremføres til fradrag i den skattepligtige indkomst for de 5 efterfølgende indkomstår. Hvis ikke underskuddet kan benyttes til modregning i overskud inden for 5-års fristen, bortfalder underskuddet som ubenyttet.

I forbindelse med ligningen for det pågældende indkomstår forhøjer ligningsmyndighederne imidlertid skatteyderens indkomst, således at det af skatteyderen opgjorte underskud udlignes. Der bliver med andre ord ikke noget underskud at fremføre.

Skatteyderen er ikke enig i ligningsmyndighedernes forhøjelse af indkomsten og påklager

derfor denne. Det endelige udfald af denne klage bliver, at skatteyderen får medhold i, at forhøjelsen var uberettiget. Dette indebærer, at indkomstansættelsen for det påklagede indkomstår genoptages, og det af skatteyderen selvangivne underskud »genopstår«.

Også i denne situation gælder, at det »genopståede« underskud kan fremføres til fradrag i den skattepligtige indkomst for de 5 efterfølgende indkomstår. Er der overskud i den skattepligtige indkomst i blot et indkomstår inden for den sædvanlige 5-års frist, kan skatteansættelsen for det eller de indkomstår naturligvis genoptages efter de almindelige regler i skattestyrelsesloven, således at underskuddet kan udnyttes til modregning.

Der, hvor den i spørgsmålet anførte problemstilling opstår i sin mest »rene« form, er en situation, hvor der er forløbet mere end 5 år fra det påklagede indkomstår, til den endelige afgørelse i klagesagen foreligger, og hvor der ikke er overskud i nogen af årene inden for 5-års fristen i underskuds fremførelsesreglerne, hvori det »genopståede« underskud kan anvendes. Hvis skatteyderens situation er den, at den pågældende rent faktisk ville have haft mulighed for at erhverve en indkomst inden for 5-års fristen, som underskuddet kunne have været benyttet til modregning i, men hvor skatteyderen – på grund af ligningsmyndighedernes »ophævelse« af underskuddet – har undladt at »realisere« en sådan indkomst, vil den pågældende skatteyder kunne siges at have mistet muligheden for at anvende sit underskud.

Men det er vigtigt at pointere, at problemstillingen er begrænset til de tilfælde, hvor skatteyderen rent faktisk havde mulighed for at erhverve en indkomst inden for 5-års fristen, da underskuddet ellers under alle omstændigheder ville henstå uudnyttet.

Det skal endvidere fremhæves, at reglerne om underskuds fremførelse er en begunstigende ordning og en undtagelse til udgangspunktet i dansk skatteret, hvorefter den skattepligtige indkomst opgøres på grundlag af indkomstårets indtægter og udgifter, det såkaldte årsindkomstprincip. Reglerne blev indført for at undgå en urimelig forskelsbehandling af skatteydere med stærkt svingende indtægter over flere indkomstår. Disse blev som følge af progressionsbeskattningen ramt hårdere end skatteydere, hvor indtægten i samme periode var jævnt fordelt, uanset at skatteyderens nettoindkomster over en længere årrække var ens.